

# РЕШЕНИЕ

№ 16338

гр. София, 13.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова**

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов**  
**Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1613** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).  
Образувано е по касационна жалба на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ против решение от 02.01.2025 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 11267/2024 г., с което е отменено наказателно постановление № 38-84/19.06.2024 г., издадено от председателя на Държавната агенция за национална сигурност (ДАНС), с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 15, ал. 1, т. 3 и чл. 16 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ), на „Изипей“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 (тридесет хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 7, ал. 1 ЗМФТ.

Касаторът поддържа, че решението е постановено при неправилно установена фактическа обстановка, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. Твърди се в касационната жалба, че съдът неправилно е приел, че АУАН е издаден след преклузивния шестмесечен срок, тъй като не е вярна констатацията му, че за извършеното от дружеството нарушение ДАНС е узнала на 11.04.2023 г., когато е получила уведомлението по ЗМФТ за извършена съмнителна операция/сделка от физическото лице Б. Ал М. Ал Д.. Поддържа се, че така обоснованите отменителни мотиви на съдебния акт са в противоречие с константната съдебна практика относно момента на откриване на нарушението. В тази връзка пояснява, че подаденото от дружеството уведомление на 11.04.2023 г. е в изпълнение на задължението, предвидено в разпоредбата на чл. 9, ал. 3 ЗМФТ, съгласно която лицата по чл. 4 от Закона за

мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) са длъжни да уведомят незабавно дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС преди извършване на операцията или сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок, съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид, за да може дирекцията да упражни правомощията си по чл. 74 и чл. 90 ЗМИП. Счита също така за неправилен извода на съда, че основните документи въз основа на които може да се установи нарушението и нарушителя са били предоставени на длъжностните лица на ДАНС на 20-23.11.2023 г., доколкото едва след приключване на проверката, завършила с констативния протокол от 21.05.2024 г., наказващият орган може да извърши обективна преценка на конкретните факти и съответно налице ли е виновно неизпълнение на задълженията на дружеството, съгласно ЗМФТ. Изтъква се, че в случая следва да се вземе предвид целта на ЗМФТ, която преследва, а именно: предотвратяване и разкриване на действия на физически лица, юридически лица, групи и организации, насочени към финансиране на тероризма, поради което разбирането на първоинстанционния съд за сроковете за откриване на извършителя на нарушението, според касатора биха обезсмислили идеята на законодателя. По изложените съображения се иска от съда да отмени решението на районния съд и вместо него да се потвърди издаденото наказателно постановление. Претендират се разноси съгласно списък по чл. 80 ГПК. Ответникът по касационната жалба „Изипей“ АД, чрез процесуалните си представители юрк. С. и юрк. Г., оспорва същата, като подборни съображения за нейната неоснователност излагат в представени по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима, като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл. 220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е приел, че на дружеството „Изипей“ АД е била извършена проверка от служители на ДАНС, въз основа на заповед № ФР-9-248/08.11.2023 г. на директора на С. „Финансово разузнаване“ на ДАНС. При преглед на предоставените документи проверяващите служители са установили, че на 10.12.2022 г., в 12:21:42 ч. през платежната система на „Изипей“ АД, с ЕИК[ЕИК], е изпратен изходящ паричен превод в брой № 100017357547929 на стойност 50 лв. с наредител: Б. Ал М. Ал Д., ЕГН [ЕГН] (лице, включено в допълненията на списъка по чл. 46, т. 3 от ЗМФТ, съгл. Решение №652/08.09.2022 г. на МС), с получател: В. Д. Д., с ЕГН [ЕГН] и основание „паричен превод за - ПП“. От проверката се установило, че лицето Б. Ал М. Ал Д. е включено в списъка чл. 46, т. 3 ЗМФТ с решение № 652 от 8 септември 2022 г. за допълнение на Решение № 265 на Министерския съвет от 2003 г. за приемане Списък на физическите лица, юридическите лица, групите и организациите, спрямо които се прилагат мерките по ЗМФТ. Съдът е посочил, че към момента на предоставянето на финансовата услуга лицето е фигурирало в списъка, както и че едва на 11.04.2023 г. „Изипей“ АД е подало уведомление до МВР, МФ, Председателя на ДАНС и председателя на КПКОНПИ за това, че е предоставена финансова услуга на Б. Ал М. Ал Д..

За установеното нарушение на чл. 7, ал. 1 ЗМФТ на „Изипей“ АД е съставен АУАН от свидетеля Й. К. - служител на специализирана административна дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, въз основа на който е издадено обжалваното пред районния съд наказателно постановление с № 38- 84/19.06.2024 г., издадено от председателя на Държавната агенция за

национална сигурност, с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 15, ал. 1, т. 3 и чл. 16 ЗМФТ, на „Изипей“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева за извършено нарушение на чл. 7, ал. 1 ЗМФТ.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Й. К. и на свидетеля С. С., както и писмените доказателства от административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е приел, че АУАН е съставен при неспазване на срока по чл. 34, ал. 2 ЗАНН - след повече от шест месеца от установяването на нарушението и неговия автор. Обсъдил е разпоредбата на чл. 34, ал. 2 ЗАНН, съгласно която за нарушение на нормативен акт, уреждащ бюджетната, финансово- стопанската и отчетната дейност по чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция, както и за нарушение на нормативен акт, уреждащ хазартната дейност и мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и за нарушение на Закона за енергетиката, Закона за енергията от възобновяеми източници и подзаконовите нормативни актове по прилагането им, на Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия (ОВ, L 326/1 от 8 декември 2011 г.), както и за нарушение на Закона за независимия финансов одит и изразяването на сигурност по устойчивостта, Закона за платежните услуги и платежните системи и за нарушение на Закона за корпоративното подоходно облагане в случаите на скрито разпределение на печалбите, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на шест месеца от откриване на нарушителя или ако са изтекли повече от пет години от извършване на нарушението. Намерил е за неоснователно възражението на ДАНС относно срока по чл. 34, ал. 2 ЗАНН с доводи, че разпоредбата не поставя изисквания и двете хипотези да са настъпили (да не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на шест месеца от откриване на нарушителя или да са изтекли повече от пет години от извършване на нарушението), за да е недопустимо издаването на АУАН, а е достатъчно което и от тях да настъпи първо за да се приеме, че АУАН е издаден извън срока, както и че петгодишният срок от извършване на нарушението се прилага, ако в този срок не може да се установи кой е извършителят. Посочил е че в случая нарушителят е известен, поради което и ако в 6-месечен срок не е издаден АУАН, то производството следва да се прекрати. Изложил е доводи, че вместо да образува производството незабавно, председателят на ДАНС е бездействал до месец ноември 2023 г., когато на 08.11.2023 г. е издадена заповед за образуване на проверка, при която са били изисквани от дружеството документи и нарочни обяснения, при положение, че от първоначално предоставените такива се установявало изрично, както какво е нарушението, така и кой е авторът му и кога е допуснато. Позовал се на представеното към административната преписка нарочно писмено уведомление от „Изипей“ АД, подадено до ДАНС на 11.04.2023 г., в което според съда ясно било посочено какво точно е осъществило дружеството, а от друга страна към това писмено уведомление са били приложени заверени копия от извършените операции, от които наказващият орган би могъл напълно да установи какво е извършеното нарушение, както и кой го е извършил. Посочил е, че случая процесното нарушение е с изключително ниска правна сложност и не е необходимо кой знае какво изследване на книжа или разследване на обстоятелства чрез ревизии, доколкото самият нарушител е признал осъществено в писмен вид и е приложил към признанието си писмени книжа, които са удостоверили предоставянето на финансовата услуга на санкционираното лице Б. Ал М. Ал Д.. Въз основа на горното е обосновал извод, че към датата на уведомлението 11.04.2023 г. ДАНС са имали достатъчно информация, или поне тази, която изисква да е налична по чл. 34, ал. 2 ЗАНН, за да бъде съставен АУАН.

Обжалваното решение на районния съд е валидно, допустимо и правилно като резултат, но по

различни съображения.

Не се споделят изводите на районния съд, че АУАН е издаден след шестмесечния срок по чл. 34, ал. 2 ЗАНН. Съдът неправилно е приел, че датата на която ДАНС е узнала за нарушението и неговия извършител е 11.04.2023 г., когато ДАНС е получила уведомление по чл. 9 ЗМФТ от „Изипей“ АД. Това е така, защото с процесното уведомление дружеството „Изипей“ АД е уведомило ДАНС единствено за наличието на съмнителна сделка/операция, която е поискана да бъде извършена от Б. Ал М. Ал Д. на дата 10.04.2023 г., но не и за процесната платежна операция на 10.12.2022 г., в 12:21:42 часа, на стойност от 50 лева. Така подаденото уведомление по чл. 9 ЗМФТ е във връзка със съмнение за направен опит за извършване на операция или сделка, насочена към финансиране на тероризъм, както и за средствата, за които се подозира, че са свързани или са използвани за терористични актове или от терористични организации и терористи и няма отношение към вече извършената платежна операция на 10.12.2022 г. Видно от представеното по делото като доказателство уведомление до министъра на вътрешните работи и председателя на ДАНС „Изипей“ АД е предприело съответните мерки по ЗМФТ и на 10.04.2023 г. е ограничило използването на услуги и продукти от страна на Б. Ал М. Ал Д., тоест преводът не е бил извършен. С цел установяване на прилагането на мерките по ЗМФТ, на основание заповед № ФР-9-248/08.11.2023 г., издадена от директора на С. ФР-ДАНС, на дружеството „Изипей“ АД е извършена проверка на място, по повод на която на 21.05.2024 г. е съставен констативен протокол за проверка на място по ЗМФТ. Едва след приключване на проверката, при която са събрани доказателства, включително и писмените обяснения на „Изипей“ АД, наказващият орган може да извърши преценка дали извършеното на 10.12.2022 г. деяние – превод от 50 лева от лице, включено в списъка чл. 46, т. 3 ЗМФТ, представлява нарушение по чл. 7, ал. 1 ЗМФТ.

По горните съображения противно на приетото от районния съд по делото се установи, че АУАН е съставен в сроковете по чл. 34, ал. 2 ЗАНН.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че в така проведното се административно-наказателно производство не е била изяснена в пълнота фактическата обстановка.

С разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ЗМФТ в редакцията ѝ към дата на извършване на нарушението се забранява на физически и юридически лица или други правни образувания да предоставят финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, както и финансови услуги на лица, посочени в чл. 46, т. 2 и 3 ЗМФТ, освен с разрешение, издадено при условията и реда на чл. 6 ЗМФТ. Не е спорно по делото обстоятелството, че името на Б. Ал М. Ал Д. е включено в допълненията на списъка по чл. 46, т. 3 ЗМФТ, съгласно решение №652/08.09.2022 г. на МС на Република България на физическите лица, тоест попада в обхвата на ЗМФТ, поради което за него е била приложима забраната по чл. 7, ал. 1 ЗМФТ към момента на извършението, чрез „Изипей“ АД, паричен превод на стойност от 50 лева.

Нормата на чл. 7, ал. 2 ЗМФТ уточнява, че забраната по ал. 1 не се отнася до обикновени дребни сделки за задоволяване на текущи нужди на физическото лице, посочено в чл. 46, т. 2 и 3, или на членовете на неговото семейство. Законодателят не е дал дефиниция за това какво е обикновена дребна сделка за задоволяване на текущи нужди, но предвид стойността на платежната операция от 50 лева от житейска гледна точка е логично и обосновано да се предположи, че сумата би могла да служи за и тази цел. Безспорно установено е единствено, че на 10.12.2022 г., в 12:21:42 ч., през платежната система на „Изипей“ АД, е бил изпратен изходящ паричен превод в брой № 100017357547929 на стойност 50 лева с наредител: Б. Ал М. Ал Д., с получател: В. Д. Д., и с посочено основание „паричен превод за - ПП“. Предвид незначителната стойност на извършението превод в хода на извършената проверка длъжностните лица от дирекция „Финансово разузнаване“ е следвало да съберат данни дали тези пари не са послужили за задоволяване на

обикновени текущи нужди на лицето или на членовете на семейството му, с оглед на разпоредбата на чл. 7, ал. 2 ЗМФТ. Едва след изясняване от фактическа страна на основанието и целите на извършения превод може да се направи преценка дали извършеното деяние от лицето, включено в списъка по чл. 46, т. 3 ЗМФТ, съставлява нарушение на чл. 7, ал. 1 ЗМФТ. В случая видно от извършената проверка освен, че е направен „паричен превод -ПП“, не се установява, какво е действителното основание за извършването му, нито пък има събрани каквито и да е данни за В. Д. Д. и връзката ѝ с Б. Ал М. Ал Д., за да се извърши преценка за наличието на предпоставките на чл. 7, ал.1 и ал. 2 ЗМФТ. Систематичното място и привръзката между двете разпоредби, чрез използвания в ал. 2 израз „забраната по ал. 1 не се отнася“, навеждат на несъмнен извод, че за установяване на нарушение по чл. 7, ал. 1 ЗМФТ следва да се изключат сделките по ал. 2. В противен случай не би се постигнала целта на ЗМФТ, която както и самият касатор посочва в касационната жалба, е предотвратяване и разкриване на действия на физически лица, юридически лица, групи и организации, насочени към финансиране на тероризма.

По горните съображения настоящият съдебен състав, намира че АУАН и НП са издадени при неизяснена фактическа обстановка, довело до неправилно приложение на материалния закон. Недопустимо е контролната съдебна инстанция да допълва фактическите обстоятелства по състава на установеното нарушение.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Съобразно изхода на спора ответникът по касация има право на разноски, но такива не се претендират, респ. присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XVIII Касационен състав,

### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 02.01.2025 г. по НАХД № 11267/2024 г по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.